KOMPAS

SBOROVÝ LIST CÍRKVE BRATRSKÉ V BRNĚ, KOUNICOVA 15

ROČNÍK XXVI • ÚNOR • 2020

Kalendárium

ORLÍČKY

AUGUSTIN

Z jednání staršovstva

PROGRAM NA ÚNOR 2020

Únor 2020

Obsah

2 Kalendárium — Josef Vávra
3 Slovo kazatele — Jan Asszonyi
5 Sborová kronika
5 Prázdninové sborové akce
6 Orličky — Věrka Benešová
7 Letopisy — Josef Vávra
9 Ze staršovstva
10 Únor v besídce
10 Pozvánka na biblické hodiny
11 Návštěva u Augustina — Felix Davídek
13 Dopis sborům — David Novák
14 Malé počteníčko pro každého — Pája Sychrová
15 Únor v našem sboru

Fotografiemi a ilustracemi do tohoto čísla přispěli: David Fajfr, mládež a webové stránky.

SBOR CÍRKVE BRATRSKÉ
Brno Kounicova 15;
kazatelé:
Jan Asszonyi (správce sboru)
tel.: 604 219 445
Daniel Komrska (druhý kazatel)
tel.: 777 004 861
kancelář sboru (Lydie Křipačová):
v úterý (17 až 19) – tel.: 530 342 302
https://www.facebook.com/cirkev.bratrska.kounicova
Pobočka Diakonie:
Noemi Komrsková – tel.: 777 004 821
Kateřina Vávrová – tel.: 731 858 371

Kalendárium

2. února – Hromnice = svátek Uvedení Páně do chrámu/Očišťování Panny Marie. Připomíná událost přinesení Ježíše Krista do chrámu 40. den po jeho narození (jak to předepisoval Mojžíšův zákon) a jeho setkání se Simeonem a Annou (viz Lk 2,22–39). V řeckém prostředí je proto tento svátek zván Hypapanti, tzn. Setkání. V katolické církvi je slaven též jako **Světový den zasvěcených osob**, kdy se vzdává Bohu dík za povolání k duchovní službě.

2. 2. 1985 – v Kanadě umírá Velen Fanderlík, zakladatel skautů v Brně a vedoucí Junáka v exilu.

4. 2. 1820 – ve Vídni narozena spisovatelka Barbora (Božena) Němcová, roz. Novotná.

5. 2. 1705 – umírá v Berlíně Philipp Jakob Spener, luterský farář a zakladatel pietismu, který ve své knížce „Pia desideria“ shrnul nedostatky soudobé německé evangelické (tj. luterské) církve a navrhnul její nápravu v šesti krocích.✶

6. 2. 1895 – narozen spisovatel a literární kritik Ferdinand Peroutka.

6. 2. 1905 – narozen herec Jan Werich.

pokračování na straně 7

KOMPAS — Sborový list Sboru Církve bratrské Brno, Kounicova 15

Vychází vždy na začátku nového měsíce pro vnitrosborové účely. Uzávěrka příštího čísla 21. 2. 2020.
Připravují: Lenka Broklová (broklova@volny.cz), Petr Raus (petr.raus@cb.cz), Josef Vávra (gon@email.cz), David Fajfr (david.fajfr@seznam.cz), copy Martin Kulísek.
Příspěvky možno posílat též na výše uvedené e-maily. Děkujeme.

Panika

Zběžně jsem očima prolistoval titulky denních zpráv, jak je mám nastavené na úvodní stránce Seznamu (žádný bulvárek ☺). Je 23. ledna 2020.

- „Nejhorší scénář. Virus z Číny a chřipka způsobí světovou superinfekci."
- „Epidemiolog: Koronavirus se může rychle rozšířit po celém světě."
- „Tučná léta na trhu práce končí (pozn.: Jsou ti, kterým ještě ani nezačala). Podívejte se, v jakých oborech se už nebude přidávat."
- „Extrémní zdražení elektřiny pro domácnosti se rychle blíží."
- „Nacpal jsem jí nůž do krku. Za vraždu spolužačky (16 let) Terezy dostal mladík 18 let."
- „Mírná zima hrabošům svědčí. Kontroloři se bojí ještě většího přemnožení, schválili jejich plošnou likvidaci."
- „Proč skoro polovina žen raději zachrání svého psa než zahraničního turistu? Odpověď hledá biolog ze Stanfordu."
- „Třetinu lidí nejde přesvědčit. Jsou zmasírovaní marketingem strachu, říká o fake news šéf neziskovky pro seniory."
- „Sněhu se nedočkáme, přichází předjarní počasí." (23.1.!)
- „Kontroverzní Mariánský sloup se zřejmě vrátí na Staroměstské náměstí. Loni jeho instalaci zabránila policie."

Po této výživné informační masáži se jen stěží bráním panice, a to si myslím, že dokážu být docela nad věcí. Umím si představit, že leckoho se při čtení či poslechu zpráv ze světa i z domova ovšem panika skutečně zmocní.

Pomiňme skutečnost, že o každé nelehké věci – například o nově se šířícím smrtelném koronaviru – se dá referovat různě, o

čemž svědčí titulky různých médií (ten „nejšťavnatější“ uveřejnila mladá, ještě ne třicetiletá redaktorka Zpráv Seznamu a ČRo). Zůstaňme u toho, že pohled do médií nás zasypává zprávami o tom, co se děje či pravděpodobně bude dít a dopadne na hlavu každého z nás, a to hned z několika směrů. Pokud nezemřeme zítra na koronavirus či nám nevrazí někdo nůž do krku, tak si stěží rozsvítíme žárovku, protože na to nebudeme mít. A tak evangelík neevangelík skončíme na Staroměstském náměstí u Mariánského sloupu, kde budeme demonstrovat za levnější elektřinu. Být turistou? Dříve to bylo bezpečné, dnes už asi moc ne. A o nějaké zábavě, neřku-li lyžování, nemůže být řeč, protože vlekaři vymřou. Kam se ten svět řítí?

Výše zmíněný ředitel neziskovky Jiří Hrabě (Elpida) mluví o masírování marketingem strachu dezinfomačními médii. Jenže mediální masáže vyvolávající strach se nám dostatečně dostává díky důvěryhodným médiím. Ta nezměníme, ale přežít – a dobře přežít – chceme. Je potřeba se bránit a hledat nadhled, který nám pomůže vnímat svět a nezbláznit se z něho. Jak toho docílit?

Nebudu teoretizovat a zmíním, jak jsem se vypořádal s výše zmíněnou porcí zpráv. Zprávy o novém viru, vraždě, drahé elektřině, přemnožených hraboších či nedostatku sněhu mě vedou k pokoře. Ukazují mi v širším měřítku, že si my lidé s životem ne vždy víme rady. Je to pokořující, ale navýsost lidské. Jsme pouze lidé, i když si podvědomě myslíme, že jako bohové umíme vyřešit vše. Pokora pro mě není synonymem beznaděje. Je naopak odrazovým můstkem naděje a důvěry, kterou mám ve Stvořiteli a Pánu světa. Jemu se nic nevymklo z rukou, a tak se začínám modlit: „Pane Bože, dobrý Otče, prosím, daruj svého Ducha, abychom mohli najít lék na šířící se nemoc. Bojím se epidemie. Dej síly všem zdravotníkům. Dej moudrost těm, kdo se snaží zabránit rozšíření viru. Taky prosím, dotkni se mladého vraha, dej potěšení a uzdravení rodině zavražděné. S díky si uvědomuji, že jsem bohatý a život může být krásný, i když E.On nebo ČEZ zdraží elektrickou energii. Pane Bože, nevím, co s těmi hraboši. Víš, nemám rád jedy, a vlastně tomu vůbec nerozumím. Ty ale ano. Prosím, dej moudrost těm, kdo budou rozhodovat o tom, co udělat. A Pane, ach ten sloup v Praze. Jsem evangelík(ál?), a tak víš, že mi ten sloup připomíná dávné křivdy. Ano, vím, že Ty máš rád mě i katolíky. Asi je mám mít rád i já, že? Zkusím to, sloup nesloup. Jo, a ti vlekaři. Pane Bože, prosím, i oni potřebují z něčeho žít a lidé se chtějí na sněhu trochu poradovat. Nešlo by trochu zimy a sněhu z Ameriky přesunout do Evropy? Měli bychom i více vody, kterou tolik potřebujeme. Asi ti do toho, Pane Bože, moc mluvím, že? Věřím, že ať uděláš či neuděláš cokoli, máš o mě, o nás péči. A když bude třeba, přispěju na sbírku pro chudé vlekaře. Prosím, Pane Bože, probouzej ve mně svou naději a víru, abych mohl přinášet světlo do světa temných zpráv.“

Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. (Filipským 4,6–7)

S přáním pokojných dní
▸ *Jan Asszonyi, kazatel*

P. S. Než jsem dopsal těchto pár řádků, média zveřejnila zprávy o tom, že „Nebezpečný koronavirus se šíří snáz, než se

SBOROVÁ KRONIKA

únor 2020

Nespěme tedy jako ostatní, nýbrž bděme a buďme střízliví.
1Te 5,6

BLAHOPŘEJEME JUBILANTŮM

KOMU	PROČ
sestře Ludmile Dvořáčkové z Brna	73 let
sestře Halině Heczkové z Brna	83 let
sestře Jaroslavě Pilkové z Brna	79 let
sestře Marii Kořínkové z Brna	83 let
sestře Martě Smolíkové z Brna	74 let

Prázdninové sborové akce s předstihem

Staršovstvo, stejně jako v posledních dvou letech, i na letošek plánuje společnou sborovou dovolenou. Záměrem staršovstva při plánování sborové dovolené není pouze uspořádání dovolené, ale především duchovní společenství v co nejširším obecenství členů sboru a přátel. Sborová dovolená se letos uskuteční v termínu od 15. do 22. srpna na **Gruni**. Zájemci se mohou hlásit prostřednictvím seznamu na nástěnce ve vestibulu. Při plné obsazenosti je možné získat množstevní slevu.

Další dovolenou, kterou organizuje sestra Mija Veselá, je pobyt na **Velké Lhotě**, a to buď v týdnu od 15. do 22. srpna, nebo od 22. do 29. srpna. Termín však bylo nutné zarezervovat do konce ledna. Podle množství zájemců bude pobyt objednán na jeden z vybraných turnusů (teoreticky oba). Případné další informace vám sdělí sestra Mija Veselá.

Předběžný termín tábora **Velkého dorostu** je stanoven na dobu od 4. do 18. července. Na tento tábor bude navazovat tábor **Malého dorostu** v předběžném termínu od 18. července do 1. srpna.

z oznámení

Orličky

Orličky se již tradičně konaly ve dnech 27. – 31. prosince na faře v Orličkách, poblíž Jablonného nad Orlicí. Počet účastníků, který se trochu měnil (někdo přijel později a někdo naopak odjel dřív), byl kolem dvaceti lidí. V průběhu našeho pobytu jsme hráli různé společenské hry, podnikali různé výlety do okolí, například na Suchý vrch, kde jsme cestou měli krásný výhled na Králický Sněžník či Praděd. Nechyběla ani večerní procházka vesnicí Orličky. V neděli pro nás měla Alík nachystanou hru inspirovanou počítačovou hrou League of Legends, ve které jsme měli za úkol zničit druhému týmu hlavní věž. Každý z nás byl nějakou filmovou postavou, která měla různé schopnosti (doktor Strange – uzdravování, Kanafásek uspávání…). Odpoledne jsme stihli krátkou procházku na konec vesnice k ohradě s koňmi. Na biblických programech jsme probírali téma Konflikt, například mezi Davidem a Saulem nebo Kainem a Ábelem. Toto téma, které vedl Dan, nás vedlo k diskusím.

Na závěr bych chtěla poděkovat Pánu Bohu za ochranu a skvělé počasí. Kmetům za skvělý program.

▸ *Věrka Benešová*

dokončení ze strany 2

KALENDÁRIUM

VĚCÍ DUCHOVNÍCH I SVĚTSKÝCH

ÚNOR 2020

9. 2. 1555 – v Gloucesteru byl upálen anglikánský biskup John Hooper coby jeden z významných oponentů královny Marie I. Tudorovny (zvané též Marie Katolická), která usilovala o znovu přičlenění anglikánské církve k Římu. John Hooper byl příznivcem zwingliánství a kalvinismu (které poznal prostřednictvím Zwingliho spisů a později osobně za svého pobytu v Curychu), jeho myšlenky významně přispěly ke vzniku puritánského hnutí v Anglii.
14. 2. 1990 – papež Jan Pavel II. jmenuje brněnským biskupem Vojtěcha Cikrle.
14. 2. 2005 – nález 125 kg nevybuchlé americké letecké pumy v Brně na Černovické terase.
20. 2. 1860 – narozen Matyáš Lerch, matematik a fyzik, profesor na české technice a později na Masarykově univerzitě, zakladatel Matematického ústavu na MU.
23. 2. 155 (nebo 22. 2. 156) – ve Smyrně byl upálen biskup Polykarp✶.
24. 2. (resp. 25. 2. pro přestupný rok) – svátek sv. Matěje apoštola – připomíná postavu apoštola Matěje, který byl vylosován, aby v apoštolském kruhu nahradil Jidáše (viz Sk 1,15–26). Podle církevní tradice působil tento apoštol jako misionář nejprve v Judeji a posléze v Kolchidě (tj. dnešní Gruzii), kde byl kolem roku 80 n. l. ukamenován.
24. 2. 1925 – v Brně zemřel spisovatel Alois Mrštík.
25. 2. 1950 – smrt Josefa Toufara (podrobněji viz Letopisy v Kompasu z prosince 2019).
28. 2. 870 – ukončen 4. cařihradský ekumenický koncil (probíhal od října 869) – znamenal odmítnutí obrazoboreckého hnutí, potvrzení primátu římského biskupa před ostatními, zažehnání tzv. Fotiova schizmatu z roku 867 (spor o „filioque“ – tj. o formulaci z vyznání víry, že Duch svatý vychází z Otce i Syna – podle nauky východních církví totiž Duch vychází z Otce *skrze* Syna). Pravoslavná církev tento koncil neuznává za ekumenický (tzn. všeobecný, a tedy pro všechny závazný).
29. 2. 1920 – schválena první Československá ústava.

◆ *Události označené ✶ jsou rozvedeny v Letopisech (na straně 8).*

Letopisy k únorovým výročím

5. 2. 1705 – smrt Philippa Jakoba Spenera. Spener působil nejprve jako kazatel ve Štrasburku. V roce 1666 byl jmenován farářem ve Frankfurtu, kde působil až do roku 1691, kdy byl pozván ke dvoru braniborského markraběte Fridricha III. do Berlína. Na obou místech však byl ve sporu s představiteli převládající luterské církve pro své chápání praxe zbožnosti. Tu vyložil ve své knížce „Pia desideria (tj. zbožná přání) aneb Srdečná touha po bohulibém zlepšení pravé evangelické církve“ (vydána 1675), v níž shrnul nedostatky soudobé německé evangelické (tj. luterské) církve a navrhnul nápravu v šesti krocích: 1. zvýšit obeznámenost věřících s Písmem prostřednictvím vlastní četby a skupinového studia nad rámec kázání; 2. zvýšit zapojení laiků v církvi; 3. zdůrazňovat věřícím nutnost skutečně uvádět svou víru a poznání Boha do praxe; 4. přistupovat k náboženským sporům s pokorou a láskou a snažit se vyhýbat se kontroverzím; 5. zajistit, aby pastoři byli jak vzdělaní, tak zároveň zbožní; 6. zaměřit kázání na rozvíjení víry obyčejných věřících. Jeho kniha dala název a program pietistickému hnutí, které se poté šířilo prostřednictvím domácích modlitebních skupinek (collegia pietatis). I když je Spener považován za duchovního otce pietistického hnutí, on sám ještě patrně skutečným pietistou nebyl. Nicméně jako zásadní podmínku opravdové teologie chápal osobní konverzi člověka. Je také považován za jednoho z nejdůležitějších duchovních inspirátorů hraběte Mikuláše Ludvíka Zinzendorfa.

---

23. 2. 155 – upálení biskupa Polykarpa. Polykarp je počítán mezi tzv. apoštolské otce – byl žákem apoštola Jana, který jej (podle Tertuliána a Jeronýma) ustanovil biskupem ve Smyrně (dnešní Izmir v Turecku). Byl výborným kazatelem (jak vzpomíná Ireneus) a také spisovatelem – dochoval se až dodnes jeho List Filipským, který je vlastně mozaikou epištolního a evangelijního učení. Polykarp je některými považován za kompilátora a editora Nového zákona. Ukázka z Umučení sv. Polykarpa:

VII. Tedy v pátek kolem oběda vyjeli pronásledovatelé na koních, ozbrojení jako by šli zatýkat zločince, za pomoci dítěte hledat Polykarpa. Ve večerní hodině jej našli v podkrovní místnosti. I odtud mohl Polykarp odejít jinam, ale nechtěl. „Staň se vůle Boží,“ pravil. Když je uslyšel přicházet, vyšel jim naproti a hovořil s nimi takovým způsobem, že diváci, kteří tam přišli, se divili jeho věku i klidu, i spěchu se zatýkáním takového starce. Poručil jim přichystat jídlo a pití, kolik budou chtít. Požádal je však, aby mu bez obav poskytli chvíli pomodlit se. Když svolili, postavil se a pln Boží

milosti se modlil plné dvě hodiny. Ti, co jej poslouchali, žasli. Mnohým bylo líto, že přišli zatýkat takového bohumilého starce. (…)

X. „Přísahej při štěstěně císařově," doléhal na něho znovu prokonsul. Polykarp však odpověděl: „Nutíš-li mne, abych přísahal při císařově štěstěně, jak říkáš, snaž se poznat mne, kdo jsem. Slyš otevřeně: Jsem křesťan. Chceš-li poznat křesťanskou nauku, dopřej mi jeden den a pak uslyšíš." „Přesvědč lid," řekl prokonsul. A Polykarp na to: „I ty jsi hoden toho, abych s tebou mluvil. Naučili jsme se vzdávat vládám a mocnostem od Boha ustanoveným patřičnou úctu, která neuráží naše svědomí. Tyto však nepovažuji za hodné, abych jim skládal účty."

XI. „Mám dravou zvěř. Té tě předhodím, nezměníš-li své smýšlení," pravil prokonsul. „Zavolej ji. Pro nás není možné obrácení od lepšího k horšímu. Krásné je obrátit se od špatného ke spravedlivému," odpověděl mu Polykarp.

▸ *Vybral Josef Vávra.*

Ze staršovstva

Březnové volby do staršovstva

Milé sestry a milí bratři,

v březnu letošního roku skončí funkční období stávajícího staršovstva. Z tohoto důvodu se při výročním členském shromáždění uskuteční volby nového staršovstva. Jedná se o volbu celosborového staršovstva voleného všemi částmi sboru (včetně stanice v Bohumilicích), které bude současně plnit funkci místního staršovstva pro mateřský sbor. Bohumilická stanice bude mít své místní staršovstvo a bude ho volit samostatně.

Další informace se týkají volby celosborového staršovstva. Volit budeme osm starších. Volební komise podle ustanovení Řádu připravuje pro tuto volbu kandidátku a již od podzimu vybírá a oslovuje vhodné kandidáty.

Chtěli bychom vás tímto především informovat o tom, že se volba připravuje. Konečná kandidátka bude zveřejněna 16. února. Samotná volba se uskuteční v neděli 15. března odpoledne při výročním členském shromáždění, které bude pro všechny části sboru společné, tj. i pro členy ze stanice v Bohumilicích. Staršovstvo rozhodlo o tom, že bude provedena také předstihová volba. Ti z vás, kdo se nebudou moci z vážných důvodů řádného termínu voleb zúčastnit, mohou volit v předstihu v neděli 1. nebo 8. března do volební schránky v sídle sboru na Kounicově 15.

Volební komise chce dát prostor také případným kandidátům, kteří cítí povolání ke službě ve staršovstvu a s nimiž volební komise dosud nejednala. Pokud by mezi členy byl někdo, koho volební komise neoslovila a kdo rozpoznal k této službě Boží povolání, kontaktujte co nejdříve členy volební komise (s. Lenka Broklová, s. Eliška Štiglerová, br. Petr Dadák, br. Josef Vávra, br. Lukáš Pacek) k projednání vašeho zařazení na kandidátku. Připomínáme, že kandidovat mohou členové sboru (sestry i bratři), kteří jsou členy s hlasovacími právy nejméně 4 roky, osvědčili se, splňují novozákonní kritéria staršího zejména podle 1Tm 3,1–7; Tt 1,5–9; 1P 5,1-4, jsou způsobilí kázat, příp. jinak předávat či tlumočit Boží slovo, pastýřsky doprovázet druhé a souhlasí s Vyznáním víry.

Mimo volbu starších proběhne také volba revizorů sborového hospodaření.

Dále bychom chtěli požádat o modlitby za výběr kandidátů, za samotný průběh voleb i za budoucí staršovstvo a vaši hojnou účast při volbě samotné.

▸ *volební komise*

Únor v besídce

Co se bude v besídce učit:

Datum	**Téma** (č. úlohy)	**Verš k zapamatování**
Neděle 2. února	Dílo obnovy (SZ 5/19)	Lépe utíkat se k Hospodinu, než doufat v člověka. *Žalm 118,8*
Neděle 9. února	Shromáždění lidu (SZ 5/20)	Netrapte se! Radost z Hospodina bude vaší záštitou. *Nehemjáš 8,10b*
Neděle 16. února	Jarní prázdniny – besídka není	
Neděle 23. února	Opakování prvního pololetí	

Další setkání učitelů u kávy se koná 9. února ihned po shromáždění

Pozvánka na biblické hodiny

Poslední lednovou středeční biblickou hodinu začal bratr Josef Vávra se sérií kázání na téma Pavlových dopisů sedmi maloasijským sborům.

Využijte příležitost seznámit se se zajímavým tématem z knihy Zjevení.

Sledujte program středečních biblických hodin.

V únoru bude bratr Vávra pokračovat ve středu dvanáctého a pak třetího března.

Vždy v 18.00.

Návštěva u Augustina

aneb

Jaký tam mají farní Zpravodaj

Na začátku tohoto roku – přesně 6. ledna – jsem po dlouhatánské době navštívil kostel sv. Augustina v Masarykově čtvrti při příležitosti konání Tříkrálového benefičního koncertu. Kdysi, v době, když jsem studoval na gymnáziu v Lerchově ulici, jsem tam chodil na bohoslužby. Tentokrát jsem ovšem zažil parádní benefiční koncert. Ze tří hudebních těles vynikla samozřejmě nejlépe Schola brněnské mládeže pod vedením špičkového sbormistra Štěpána Policera. Toto velké uskupení mladých muzikantů a zpěváků v počtu kolem padesáti až šedesáti představilo svůj vánoční repertoár koled a písní a stejně jako vždy jsem nebyl zklamán. Jsou fakt dobří – zpívali například na XX. světových dnech mládeže v Kolíně nad Rýnem a na mnoha dalších místech u nás i v zahraničí. Zkoušejí v kostele u minoritů a také tam nejčastěji vystupují. Pokud máte chuť si je poslechnout naživo, navštivte jejich webové stránky; tam najdete termíny a místa vystoupení na několik měsíců dopředu. Vřele doporučuji.

Při této příležitosti – ostatně jako skoro vždycky – jsem udělal malý průzkum kostela, abych se dověděl něco víc o životě ve farnosti. Především okukuji nástěnky a stolky s různými tiskovinami, sleduji, jaká je návštěvnost bohoslužeb, čistota kostela či modlitebny atp. Hned jsem našel stolek a na něm štůsek čtyřstránkových tiskovin s názvem Augustin – Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně, leden 2020. Jako lovec informací ze života farnosti či sboru jsem se

ihned a bez skrupulí zmocnil tohoto tučného úlovku – a nebyl jsem vůbec zklamán, spíše naopak, byl a jsem velmi potěšen a nadšen. Co způsobilo toto nadšení?

Pěkná grafická úprava, barevné fotografie, ale především obsah. V článku „Ve správnou chvíli na správném místě“ se autor zamýšlí nad právě proběhlým adventem a připomíná některé momenty – např. průvodce adventem, který obsahoval text na každý den; z kostela si věřící mohli odnést na každý týden jeden úkol. Úkoly byly přitom různé. Někdo se měl zaměřit na pravidelné

cvičení, jiný se modlil za světový mír a jiný neměl plýtvat potravinami. Mnoho úkolů nebylo jednoduché ani přijmout, natož následně splnit. Pro mě je takové prožití adventu naprosto nové a nezvyklé – a musím říci, že je vnímám jako velmi potěšující a inspirativní.

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

leden 2020

Ve správnou chvíli na správném místě

Letos nás už před začátkem adventu obchodníci začali lákat do obchodů pro zlevněné zboží, na náměstích vyrostly betlémy, v práci se začaly honit termíny a objevila se spousta úkolů, které je do Vánoc potřeba splnit. Co se však v tomto období dělo v naší farnosti? A kolika z těchto aktivit jsme se účastnili?

Prvního prosince byla i první neděle adventní, jak nám připomněly děti známou písničkou. Tuto neděli si také mnozí přinesli k požehnání adventní věnce, na kterých jsme si postupně každý týden zapálili další svíčku. O. Josef nás v kázání vyzval k bdělosti. Také naší farnost tuto neděli navštívil

Cesta do Betléma foto: Vít Hornik

na rorátech a nedělních mších svatých přibývaly k Betlému směřující stopy na velké nástěnce vedle hlavního oltáře. Největší účast při rorátech přitom byla ve čtvrtky, kdy po mši následovala společná snídaně na faře.

Třetí neděli adventní jsme sice neviděli o. Josefa v růžovém ornátu, ale o to důrazněji nám o. Martin při kázání kladl na srdce, ať prožíváme zbývající dny do Vánoc s radostí. Ten stejný den jsme pak měli radost z rozsvícení stromu před farou. Při této příležitosti jsme si poslechli několik písní nacvičených farními sbory a následně měli příležitost

Slovo úvodem

Milí farníci,

každý začátek je (nebo může být) impulsem ke změně, k tomu, abychom něco ve svém životě změnili (samozřejmě k lepšímu). A jedním z takových impulsů je vstup do nového (kalendářního) roku. Oblastí, ve kterých bychom se měli snažit něco změnit, je jistě mnoho. Já bych byl rád, abychom jako jednu z důležitých složek našeho života považovali i naši farnost, abychom vnímali, že se tam skutečně setkáváme jednak s Bohem, ale i s druhými a cítíme se tam dobře.

Myslím si, že máme výbornou farnost. Neměli bychom „usnout na vavřínech", ale snažit se stále růst v jednotě a lásce. Rád bych připomněl, že každý, opravdu každý z nás je ve farnosti důležitý. Farnost nestojí na faráři, ale na každém jednotlivém farníku. Každý z nás jsme spoluodpovědní za to, jaká

Další zajímavou rubriku jsem našel na následující stránce. Jmenuje se „Zaznělo v kázání". Ze tří krátkých citátů uvádím pro představu jeden: „Jde o to být v pravý čas na správném místě. Totiž nechat se vzbudit andělským zpěvem *Sláva*, pak neváhat a nocí a tmou utíkat tam, kde je světlo, a nechat se okouzlit tím, co vidí. Milí, pojďme tam!" Paráda, viďte?

Na další straně je rozhovor s bohoslovcem Josefem Janouškem. V našem prostředí bychom řekli s vikářem. Zaujalo mě, že stejně jako u nás je mladý adept duchovní služby – tedy u katolíků kněz – po nějaký čas „pod dohledem" mentora, tedy již zkušeného kněze. Na otázku, jaký je otec Josef mentor, odpovídá bohoslovec Josef Janoušek takto: „No to je přece jasné! Otec Josef je 2P-2Z-1V." Když to nebylo tázajícímu jasné, vysvětluje: „Pozitivní, Poctivý, Zásadový, Zodpovědný, Vnímavý." Velmi přesvědčivé a zároveň vtipné.

Na poslední straně zpravodaje je „Okénko do minulosti" a „Vybavení a výzdoba našeho kostela: Hlavní oltář neboli Svatostánek".

Moje návštěva ve farnosti sv. Augustina končí. Četba zpravodaje je také u konce. Co však nekončí, je poznání, že jsem navštívil opravdu živé a aktivní společenství. To mě naplňuje zvláštním druhem duchovního potěšení. Nemohla by to být i pro některé z nás inspirace?

▸ *Felix Davídek*

Další článek „Slovo úvodem" je naprosto brilantní a aktuální výzva pro všechny křesťany. Stačí si jen malinko pozměnit příslušnou církevní terminologii – farnost na sbor, faráře na kazatele a farníky na členy sboru. Mně osobně to velmi, velmi oslovilo, a protože se domnívám, že by to mohlo být přínosem i pro mnoho našich čtenářů, dovolím si část tohoto textu pro vás opsat:

„Milí farníci, každý začátek je (nebo může být) impulsem ke změně, k tomu, abychom něco ve svém životě změnili (samozřejmě k lepšímu). A jedním z takových impulsů je vstup do nového (kalendářního) roku. Oblastí, ve kterých bychom se měli snažit něco změnit, je jistě mnoho. Já bych byl rád, abychom jako jednu z důležitých složek našeho života považovali i naši farnost, abychom vnímali, že se tam skutečně setkáváme jednak s Bohem, ale i s druhými a cítíme se tam dobře. Myslím si, že máme výbornou farnost. Neměli bychom „usnout na vavřínech", ale snažit se stále růst v jednotě a lásce. Rád bych připomněl, že každý, opravdu každý z nás je ve farnosti důležitý. Farnost nestojí na faráři, ale na každém jednotlivém farníku. Každý z nás jsme spoluodpovědní za to, jaká naše farnost je a bude."

Dopis sborům na přelomu roku

I vzal Samuel jeden kámen a položil jej mezi Mispu a Šén. Dal mu jméno Eben-ezer *(to je Kámen pomoci)* a prohlásil: „Až potud nám Hospodin pomáhal.“ (1S 7,12)

Milé sestry, milí bratři,

chtěl bych využít tohoto období přelomu starého a nového roku ke krátkému oslovení, které je inspirováno slovy proroka Samuela. Jeho slova doprovázená položením kamene směřují do minulosti a mají vyjadřovat vděčnost za konkrétní čin, který s Izraelem vykonal Pán Bůh. Kámen na rozdíl od dřeva vydrží a nezničí ho počasí. Zřejmě proto mělo být připomenutí vděčnosti nejen v tomto konkrétním případě z kamene. Snad i proto, že problémem lidu, staré ale i nové smlouvy byla krátká paměť. Zapomínali na skutky, které Pán Bůh vykonal. Od toho je totiž už jen malý krok k nevděčnosti… Pokusme se proto udělat si na konci roku 2019 malé duchovní cvičení a zcela konkrétně pojmenovat pár našich kamenů pomoci, které mají co do činění s našimi sbory, církví, rodinami, národem, zdravím a nevím čím ještě. Jistě, nežijeme v dokonalém světě, to ale neznamená, že není za co být vděční.

Druhá věc, která je v Samuelově výpovědi inspirující, jsou slova „až doposud nám pomáhal Hospodin“. Ve slovech „až doposud“ lze slyšet, že se pomoc od Pána Boha nedá nabrat do zásoby. V nějaké formě pomoc přijde, ale jak, kdy ani v jaké míře, nevíme. Doposud Pán Bůh jednal, každý z nás má v duchu tohoto textu jistě nějaké kameny vděčnosti. Zároveň věříme, že bude jednat i nadále, jen nevíme jak. Přesto jdeme v důvěře v Jeho pomoc dál, do dalšího roku.

A tak, jako jsme pojmenovali oblasti, za které jsme vděčni, pokusme se pojmenovat i oblasti, o kterých víme, že v nich máme v příštím roce něco vykonat, jen se nám do nich nechce. Bojíme se jich, vyhýbáme se jim. Právě proto potřebujeme důvěru.

Chtěl bych vám na konci tohoto roku přát srdce překypující vděčností a na začátku roku nového odvahu víry.

Za sebe i za celou radu naší církve děkuji, děkujeme za vaši podporu, spolupráci a těšíme na společné dobrodružství na Božím díle v roce nadcházejícím.

Váš v Kristu

David Novák, předseda Rady CB

Zdroj: www.cb.cz

Jak si Bůh šeptá s batolátky nejen v neděli a svátky (6)

Dcera vláčí obřího plyšového medvěda z pokojíku do kuchyně, posadí ho za stůl a začne z lega stavět dort: „Ani! Budeme si hrát na narozeniny?“

Sestra ihned nadšeně přikyvuje: „Jasně! Musíme pšipravit výzdobu, aby to bylo krášný!“

Vytahají z kuchyňky pro děti hrnečky, talířky, vidličky, lžičky a konvičku. Připraví před plyšovým medvědem na stole hostinu a doplní ji o slavnostní ubrousky, které si zapůjčí ze zásuvky v kuchyňské lince. Přidají papírové květiny. Z mojí šatní skříně vyndají všechny šátky a rozvěsí je kolem medvěda na židle. Očividně jim to dělá obrovskou radost.

Anička se rozplývá: „Jeee, to je dobrý, Elli. Já najdu eště něčo jako dárek. Počkej!“ Odběhne a šramotí ve skříni v pokojíčku.

Nejstarší dcera chce ještě doladit detaily: „Mami, půjčíš nám i nějakou lahev, jako dětské šampaňské?“

Vytahuji ze skříně lahev a dětské oči září štěstím.

„A ještě tam, mami, posadíme Iďu. To bude jako narozeninový gratulant, který dostane ochutnat i dort,“ rozhodne nakonec.

Roční hyperaktivní mrně nadšeně stoupá na židli u stolu a sbírá z něho kostky lega, které měly představovat kousky dortu. Kostky létají všude kolem. Párty je očividně v plném proudu.

Vrací se druhá malá koordinátorka narozeninových oslav s hračkou zabalenou v mojí šále a oznamuje:

„To je jako dárek, který dostane včera, až se jako vyšpíme a já pšijdu na návštěvu, jo?“

Starší sestra učitelsky opravuje: „Tak to ho jako dostane ZÍTRA. Ale ty narozeniny má dneska.“

Dary nesoucí dítě to zkouší znovu: „Jo, tak jo, tak to je jako dárek, který dostala zítra od návštěvy.“

S mírně netrpělivým tónem a hlasitěji než poprvé, starší sestra opět vysvětluje: „Narozeniny má dneska. Dneska je tento den, zítra bude zítra, až se vyspíme, a to by ten dárek dneska neměla. A včera už bylo včera, a to by ten dárek už měla, než šla spát, chápeš?“

„Aha! No tak prostě ten dárek doštane, až se jí budou dávat dárky, až to bude potšeba, jo? A já v tu chvíli jako pšijdu na návštěvu,“ rozhodne nakonec Anička a Ellinka s úlevou v hlase dodá: „Jo. Nejdůležitější je správný načasování.“

A pak se spustí čilý narozeninový ruch – focení oslavence s dortem, sfoukávání svíčky, ochutnávání zbytku lego-dortu, z něhož mi kousek přistál na klíně, asi abych taky ochutnala, zpívání, gratulace a nakonec přinášení daru návštěvou.

Chytám a přidržuji nadšeně řádící nejmladší rodinný přírůstek, aby se z výšin oslav nezřítil po hlavě do hlubin na podlahu, a v hlavě mi běží verš ze třetí kapitoly biblické knihy Kazatel: „*Všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas*“ (Kazatel 3,1). Boží načasování je dokonalé. Kolik Božích darů jsme už z Jeho ruky dostali? A kolik z nich přišlo jindy, než jsme si představovali a plánovali, a přesto to bylo přesně v ten pravý čas, aby nám to do života přineslo radost? Alespoň já za sebe mohu rozhodně říci, že mnoho. Děkuji.

▸ *Pája Sychrová*

ÚNOR V NAŠEM SBORU

MLÁDEŽ / PONDĚLÍ 17.30

Sledujte na Facebooku a u vedoucích.

KLUB RODIČŮ A DĚTÍ / ČTVRTEK 9.45

12. 2.: Tematický klub – téma trpělivost
19. 2.: Anglická konverzace
26. 2.: Logoklub

DIAKONIE

5. 2.: 9.30 Kluci na čaj – vede Zdeněk Zetka
7. 2.: 13.30 Tvořivý kroužek
19. 2.: 9.30 Kluci na čaj – vede Zdeněk Zetka
21. 2.: 13.30 Tvořivý kroužek
25. 2.: 10.00 Setkání seniorů zakončené dobrým obědem

VEČÍRKY / NEDĚLE 17.00 posezení, 17.30 start programu

2. 2.: Asistenční psi – pomoc hendikepovaným (Martina Štiglerová)
9. 2.: Cesta za Františkem z Assisi (Petr Kučera)
16. 2.: Jak Bůh mění lidská srdce (Jana a Bronislav Matulíkovi)
23. 2.: Rozhovor o obyčejných věcech (Petr Raus)
1. 3.: Představte se sám + svůj sbor (Aleš Navrátil, vikář CB Betanie)

Bratr kazatel Daniel Komrska má do 31. března studijní volno.

SPORTOVNÍ AKTIVITY

(RYCHLO)BRUSLENÍ

Nedělní odpolední sportovní aktivita mládeže. Nekoná se za každého počasí. Bude se konat výhradně po předchozí domluvě s Tomášem Kotrbatým. Tel. 605 307 274, díky.

Oznámení pro Kompas zpracovává Lydie Křipačová. Prosíme, abyste oznámení týkající se akcí dalšího měsíce směřovali právě k Lydii, nebo zasílali do redakční rady Kompasu.

ÚNOR V NAŠEM SBORU

NEDĚLE

PRAVIDELNÉ POBOŽNOSTI

2. 2.:	10.00	kaz. Jan Asszonyi; Večeře Páně
9. 2.:	10.00	kaz. Jan Asszonyi
16. 2.:	10.00	kaz. Bronislav Matulík
23. 2.:	10.00	br. Josef Vávra
1. 3.:	10.00	vikář Aleš Navrátil; Večeře Páně, vysluhuje kaz. Jan Asszonyi

STŘEDA

BIBLICKÉ A MODLITEBNÍ HODINY

5. 2.:	18.00	kaz. Jan Asszonyi
12. 2.:	18.00	br. Josef Vávra
19. 2.:	18.00	br. Petr Raus
26. 2.:	18.00	kaz. Jan Asszonyi (Popeleční středa)
4. 3.:	18.00	br. Josef Vávra

Nedělní škola	pravidelně souběžně s nedělní pobožností
Mladší dorost	každé úterý v 17.00
Starší dorost	každý čtvrtek v 17.00
Biblická skupinka	v úterý 4. 2., dále dle oznámení
Modlitební chvíle	v neděli v 9.20 a ve středu v 17.30
Zkouška pěveckého sboru	každý pátek v 16.45
Zkouška dětského sborečku	vždy po nedělní pobožnosti
Jednání staršovstva	v pondělí 3. 2. a 24. 2. v 17.30
Praktická služba	ve středu 12. 2. v 17.00

STANICE

	BOHUMILICE / neděle 10.00	BLANSKO / neděle 14.00
2. 2.:	Bohumiličtí	
9. 2.:	kaz. Bronislav Matulík	
16. 2.:	Bohumiličtí	
23. 2.:	kaz. Jan Asszonyi; Večeře Páně	
1. 3.:	Bohumiličtí	kaz. Jan Asszonyi